

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/43/2017
Identifikačné číslo spisu:	3816010191
Dátum vydania rozhodnutia:	27.07.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Szabo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:3816010191.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci obvineného Ľ. U. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zák., prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 27. júla 2017 v Bratislave dovolanie obvineného Ľ. U. proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo 6. decembra 2016 sp. zn. 2To/99/2016, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného Ľ. U. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza z 25. augusta 2016 sp. zn. 1T 50/2016 bol obvinený Ľ. U. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, že

dňa 11. marca 2015 o 05.05 hod. viedol po ceste I/50 smerom z Prievidze do Novák, okres Prievidza, osobné motorové vozidlo zn. FIAT Punto EČ: PD-XXXFB, pričom v 161 kilometri nedodrжал bezpečnostnú vzdialenosť od pred ním idúceho motorového vozidla zn. PEUGEOT 206 evidenčné číslo PD-XXXBY, ktoré viedol ako vodič N. Š., ktorý s motorovým vozidlom musel brzdiť, nakoľko bola v tomto jazdnom pruhu dopravná nehoda a bolo pred ním ďalšie motorové vozidlo FIAT Croma evidenčné číslo A.-XXXEO, ktoré taktiež z dôvodu tejto dopravnej nehody tam zastavilo, v dôsledku čoho s vozidlom nedobrzdl, čím porušil ustanovenie 17 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov a narazil prednou časťou vozidla do zadnej časti vozidla PEUGEOT 206 evidenčné číslo A.-XXXBY a toto vozidlo narazilo do pred ním stojaceho motorového vozidla FIAT Croma evidenčné číslo A.-XXXEO, pričom pri dopravnej nehode došlo k zraneniu vodiča osobného motorového vozidla PEUGEOT 206 evidenčné číslo A.-XXXBY N. Š. - podvrtnutie stavcov krčnej chrbtice, ktoré ho obmedzovalo v obvyklom spôsobe života tri mesiace a na tomto vozidle vznikla majiteľovi vozidla Z. W. škoda vo výške asi 1.000,- eur a na vozidle FIAT Croma evidenčné číslo A.-XXXEO vznikla majiteľovi vozidla M. B. škoda asi vo výške 300,- eur.

Za to bol obvinený Ľ. U. odsúdený podľa § 157 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. bol výkon uloženého trestu obvinenému podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 2, § 38 ods. 2 Tr. zák. bol obvinenému uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. boli poškodení Z. W. a N. Š. s nárokom na náhradu škody odkázaní na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obvinený Ľ. U., ktoré odôvodnil podaním prostredníctvom svojho obhajcu (č.l. 96-97).

Obvinený Ľ. U. v dôvodoch odvolania namietal výrok o vine i výrok o treste. Poukázal na okolnosti prípadu, že v mierne pravotočivej zákrute na neosvetlenej vozovke nemohol predvídať situáciu, ktorá nastala na ceste. Ide o nepredvídateľný príčinný priebeh, ktorý nemôže byť súčasťou jeho zavinenia, a teda nezodpovedá ani za následok, ktorý z takéhoto príčinného priebehu vzišiel. Má za to, že výlučnou a samostatnou príčinou, ktorá spôsobila následok, a teda aj dopravnú nehodu, bolo konanie vodičky V., ktorá jazdila v protismere. Poukázal na svedecké výpovede V., Š., B. a G., ktorí zhodne uviedli, že dopravná situácia, ktorá vznikla po prvotnom čelnom náraze vodiča G. s vozidlom PEUGEOT 5008 do v protismere idúceho vozidla AUDI A3 vodičky V. bola vlastne sériovou dopravnou nehodou. Na tieto svedecké výpovede poukazuje preto, aby skutkovo podporil svoj právny názor spočívajúci v tom, že pred ním existujúca dopravná situácia v sebe zahŕňa ním nepredvídateľný priebeh. Medzi jeho konaním a následkom neexistuje príčinná súvislosť, preto navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a domáhal sa oslobodenia podľa § 285 písm. b/ Tr. por., nakoľko skutok nie je trestným činom.

Na základe včas podaného odvolania vo veci rozhodoval Krajský súd v Trenčíne, ktorý na verejnom zasadnutí 6. decembra 2016 rozsudkom sp. zn. 2To/99/2016 podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkého druhu, pričom ostatné výroky napadnutého rozsudku zostali nedotknuté.

Rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 6. decembra 2016, kedy vo veci rozhodol krajský súd. Odpis druhostupňového rozhodnutia obvinený Ľ. U. prevzal 1. marca 2017, jeho obhajca i prokurátor 24. februára 2017 a druhostupňové rozhodnutie prevzali i poškodené strany.

Okresný súd Prievidza predložil 17. júla 2017 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie obvineného Ľ. U., ktoré podal prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. Pavla Zajaca, ktorý obvineného obhajoval aj v pôvodnom konaní. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 17. mája 2017 (č.l. 116 - 119) z dôvodov § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a smeruje proti vyššie citovanému rozsudku krajského súdu.

V rámci uplatneného dovolacieho dôvodu obvinený fakticky zopakoval námietky, ktoré uplatnil už v konaní o odvolaní na súde druhého stupňa. Ťažiskom jeho dovolacej argumentácie je tvrdenie, že nedodržanie bezpečnostnej vzdialenosti od pred ním idúceho vozidla, nespôsobilo následok uvedený v napadnutom rozhodnutí, na ktorú skutočnosť už poukazoval v dôvodoch odvolania proti rozsudku súdu prvého stupňa. Išlo o nepredvídateľný priebeh, za ktorý nemôže niesť zodpovednosť. Vyjadril pochybnosti k právnej argumentácii uvedenej v odôvodnení napadnutého rozhodnutia a v závere svojho mimoriadneho opravného prostriedku navrhol, aby dovolací súd vyslovil porušenie zákona v ustanovení § 157 ods. 1 Tr. zák., zrušil napadnuté rozhodnutie krajského súdu, ako aj rozsudok súdu prvého stupňa.

Samosudca súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručil rovnopis dovolania stranám trestného konania s upozornením, že sa môžu k dovolaniu obvineného Ľ. U. vyjadriť, ktorú

možnosť v stanovenej lehote využil prokurátor podaním došlým na súd prvého stupňa 12. júna 2017 (č.l. 122-123). Vo svojom vyjadrení uviedol, že obvinený v podstate namieta hodnotenie vykonaných dôkazov a správnosť a úplnosť zisteného skutku, ktoré námietky nenapĺňajú uplatnený dovolací dôvod, preto navrhol dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Na toto vyjadrenie prokurátora reagoval podaním došlým 29. júna 2017 obhajca obvineného (č.l. 125-126), kde uviedol, že namieta nesprávne právne posúdenie zisteného skutkového stavu a nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Dovolanie bolo podané po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.). Zároveň však pri predbežnom prieskume zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach opakovane zdôrazňuje, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá zásada je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolanie preto možno podať iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por., pričom dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 1 Tr. por.). Dovolací súd je pritom viazaný uplatnenými dôvodmi dovolania a ich odôvodnením (§ 385 ods. 1 Tr. por.) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy.

Obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V opačnom prípade, ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Obvinený Ľ. U., ako už bolo vyššie uvedené, opieral podané dovolanie o ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu dovolací súd skúma, či skutok ustálený súdmi nižšieho stupňa bol správne podradený pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Iba opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin, alebo že skutok nie je trestným činom. Spomínaný dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Pod týmto sa rozumie napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až 30 Tr. zák.), premĺčania trestného stíhania (§ 87 Tr. zák.), ďalej pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného alebo súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 až 43 Tr. zák.), ukladania trestu obzvlášť nebezpečnému recidivistovi (§ 47 ods. 2 Tr. zák.). Uvedené ustanovenie sa vzťahuje aj na porušenie iných hmotnoprávnych predpisov ako je Občiansky zákonník, Obchodný zákonník a pod., pokiaľ tieto majú priamy vzťah k právnomu posúdeniu skutku.

Dovolací súd považuje k tomuto dovolaciemu dôvodu za potrebné uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o jeho existencii je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré urobili súdy nižšieho stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo vyplýva aj z dikcie ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť ani dopĺňať. To znamená, že vo vzťahu k skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenú v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nie námietky skutkové. Za skutkové námietky sa pritom považujú námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, ako aj námietky proti hodnoteniu vykonaných dôkazov súdmi nižšej inštancie. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci konania o riadnom opravnom prostriedku. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú na preskúmavanie rozhodnutí súdu druhého stupňa. V tomto smere dovolací súd odkazuje na ustálenú judikatúru k výkladu a aplikácii dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Z obsahu dovolania obvineného vyplýva, že vo vzťahu k tomuto dovolaciemu dôvodu uplatnil námietky, ktorými zjavne vybočil z deklarovaného dovolacieho dôvodu. Formálne síce namieta nesprávne posúdenie skutku, avšak jeho námietky primárne smerovali do oblasti skutkových zistení. Obvinený fakticky súdom vyčíta iba nesprávne zistenie skutkového stavu veci, ku ktorému podľa neho došlo v dôsledku chybného hodnotenia vykonaných dôkazov. V podstate spochybňoval súdmi ustálený skutkový stav a následne predostrel vlastnú verziu skutku založenú na inom, pre neho priaznivejšom hodnotení dôkazov.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej veci, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného Ľ. U. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.